

Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Femte Afdeling)

14. januar 2015*

»Annulationsøgsmål — dumping — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — godtagelse af et tilsagn, der afgives i forbindelse med antidumpingproceduren — erhvervsgren i Fællesskabet — ikke umiddelbart berørt — afvisning«

I sag T-507/13,

SolarWorld AG, Bonn (Tyskland),

Brandoni solare SpA, Castelfidardo (Italien),

Global Sun Ltd, Sliema (Malta),

Silicio Solar, SAU, Madrid (Spanien),

Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, Puertollano (Spanien),

ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck,

sagsøgere,

mod

Europa-Kommissionen ved J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2013/423/EU af 2. august 2013 om godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 209, p. 26) og af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU af 4. december 2013 om bekræftelse af godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren og antisubsidieproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina i de endelige foranstaltningers anvendelsesperiode (EUT L 325, p. 214),

har

RETTEN (Femte Afdeling)

* Processprog: engelsk.

sammensat af afdelingsformanden, A. Dittrich, og dommerne J. Schwarcz (refererende dommer) og V. Tomljenović,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

Kendelse

Sagens baggrund

- 1 Sagsøgerne SolarWorld AG, Brandoni solare SpA, Global Sun Ltd, Silicio Solar, SAU og Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, er europæiske producenter af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil, som støtter EU ProSun, en brancheorganisation for europæiske producenter af lignende produkter. Denne sidstnævnte indgav den 25. juli 2012 en antidumpingklage til Europa-Kommissionen over importen af disse produkter afsendt fra Kina. Sagsøgerne samarbejdede i antidumpingundersøgelsen og deltog i proceduren som interesserede parter.
- 2 Kommissionen offentliggjorde i *Den Europæiske Unions Tidende* af 6. september 2012 (EUT C 269, s. 5) en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i Folkerepublikken Kina.
- 3 Kommissionen offentliggjorde i EU-Tidende den 8. november 2012 (EUT C 340, s. 13) en meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i Folkerepublikken Kina.
- 4 I første omgang indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold. Dernæst godtog den de kinesiske eksportørers tilsagn i henhold til artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009 L 343, s. 51, herefter »antidumpinggrundforordningen«). Endelig indførte Rådet en endelig antidumpingtold, og Kommissionen godtog et ændret tilsagn.
- 5 I det foreliggende tilfælde indførte Kommissionen ved sin forordning (EU) nr. 513/2013 af 4. juni 2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina og om ændring af forordning (EU) nr. 182/2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 152, s. 5, herefter »den midlertidige antidumpingforordning«) en midlertidig antidumpingtold på importen til Den Europæiske Union af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, såfremt visse betingelser er opfyldt.
- 6 Ved Kommissionens afgørelse 2013/423/EU af 2. august 2013 om godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 209, s. 26, herefter »den første anfægtede afgørelse«) godtog Kommissionen en afgivelse af et tilsagn fra en gruppe kinesiske eksporterende producenter i samarbejde med China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (herefter »CCCME«). De pågældende virksomheder er opført på en liste i bilaget til denne afgørelse.

- 7 Det fremgår af femte og sjette betragtning til den første anfægtede afgørelse, at de pågældende kinesiske eksportører for det første forpligtede sig til at respektere en minimumsimportpris for fotovoltaiske moduler og en pris for hver af nøglekomponenterne hertil (dvs. celler og wafere). For det andet tilbød de at sikre, at importmængden i tilsagnet ville være på et årligt niveau, der mere eller mindre svarer til deres nuværende markedsresultater på tidspunktet for afgivelsen. Det fremgår endvidere af ottende betragtning til denne afgørelse, at en midlertidig antidumpingtold blev opkrævet på import, der oversteg den pågældende årlige mængde.
- 8 Kommissionens forordning (EU) nr. 748/2013 af 2. august 2013 om ændring af forordning nr. 513/2013 (EUT L 209, s. 1) blev vedtaget for at tage hensyn til den første anfægtede afgørelse. Blandt øvrige ændringer indførte Kommissionen en artikel 6 i den midlertidige antidumpingforordning, der bestemmer, at såfremt visse betingelser er opfyldt, fritages importerede varer, som angives til overgang til fri omsætning, og faktureres af virksomheder, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og hvis navne er opført i bilaget til den første anfægtede afgørelse, for den antidumpingtold, der er indført ved artikel 1 i den midlertidige antidumpingforordning.
- 9 Kommissionen vedtog gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU af 4. december 2013 om bekræftelse af godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumping- og antisubsidieproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina i de endelige foranstaltningers anvendelsesperiode (EUT L 325, s. 214, herefter »den anden anfægtede afgørelse«). Det følger af fjerde betragtning til den pågældende afgørelse, at Kommissionen efter vedtagelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger fortsatte undersøgelsen af dumping, skade og Unionens interesser samt den sideløbende antisubsidieprocedure. Wafere blev udelukket fra begge undersøgelser og dermed fra anvendelsesområdet for de endelige foranstaltninger.
- 10 Det fremgår af syvende og tiende betragtning til den anden anfægtede afgørelse og af artikel 1 heri, at de kinesiske eksporterende producenter efter den endelige fremlæggelse af konklusionerne i antidumping- og antisubsidieprocedurerne sammen med CCCME indsendte en meddelelse med henblik på at ændre deres oprindelige tilbud om tilsagn. Dette ændrede tilsagn vedrørte udelukkelse af wafere fra undersøgelsen, deltagelse af et vist antal yderligere eksporterende producenter i dette tilsagn og en udvidelse af tilsagnets ordlyd til ligeledes at omfatte fjernelse af de skadelige virkninger af den subsidierede import.
- 11 Ifølge femte betragtning til den anden anfægtede afgørelse bekræftede antidumpingundersøgelsen de foreløbige konklusioner vedrørende skadelig dumping.
- 12 De endelige konklusioner af undersøgelsen fremgår af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina (EUT L 325, s. 1, herefter »den endelige antidumpingforordning«). Ifølge den pågældende forordnings artikel 1 blev der indført en endelig antidumpingtold på importen af visse fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, såfremt visse betingelser var opfyldt.
- 13 I henhold til den endelige antidumpingforordnings artikel 3, der finder anvendelse på visse varer, hvis referencer er specificeret i toldnomenklaturen, og som faktureres af virksomheder, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og hvis navne er opført i bilaget til den anden afgørelse, undtages importerede varer, som angives til overgang til fri omsætning, fra den ved artikel 1 indførte antidumpingtold, såfremt visse betingelser er opfyldt.

- 14 Den endelige antidumpingforordnings artikel 3, stk. 2, bestemmer, at der opstår en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning, hvis det fastslås, at en eller flere af betingelserne i det foregående stykke ikke er opfyldt, eller hvis Kommissionen trækker sin godtagelse af tilsagnet tilbage.
- 15 Endvidere indførte Rådet med sin gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 325, s. 66, herefter »den endelige antisubsidieforordning«) en endelig udligningstold på fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, forudsat at visse betingelser var opfyldt.
- 16 I henhold til den endelige antisubsidieforordnings artikel 1, stk. 2, der finder anvendelse på visse varer, hvis referencer er specificeret i toldnomenklaturen, og som faktureres af virksomheder, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og hvis navne er opført i bilaget til den anden anfægtede afgørelse, undtages importerede varer, som angives til overgang til fri omsætning, fra den ved artikel 1 indførte antisubsidietold, forudsat at visse betingelser overholdes.
- 17 Den endelige antisubsidieforordnings artikel 2, stk. 2, bestemmer, at en toldskyld opstår på tidspunktet for godtagelsen af tilsagnet om overgang til fri omsætning, hvis det fastslås, at en eller flere af betingelserne i samme forordnings artikel 2, stk. 1, ikke er opfyldt, eller hvis Kommissionen trækker sin godtagelse af tilsagnet tilbage.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 18 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 23. september 2013 har sagsøgerne anlagt den foreliggende sag.
- 19 Ved processkrift, der ligeledes blev indgivet den 23. september 2013, fremsatte sagsøgerne begæring om, at der blev truffet afgørelse efter den fremskyndede procedure.
- 20 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 8. oktober 2013 rejste Kommissionen indsigelse mod, at der bliver truffet afgørelse efter den fremskyndede procedure.
- 21 Ved beslutning af 24. oktober 2013 afslog Retten (Femte Afdeling) anmodningen om en fremskyndet procedure.
- 22 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 11. december 2013 fremsatte sagsøgerne over for Retten begæring om tilpasning af søgsmålet, således at annullationspåstanden ligeledes omfatter den anden anfægtede afgørelse og de tilsidesættelser af forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 188, s. 93), som følger deraf.
- 23 Ved skrivelse indleveret til Retten den 8. januar 2014 erklærede Kommissionen, at den ikke havde indsigelser vedrørende tilpasningen af det foreliggende annullationssøgsmål.
- 24 Ved skrivelse indleveret til Retten den 31. januar 2014 foreslog sagsøgerne i det væsentlige, at Retten skulle vedtage foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse og bevisoptagelse.
- 25 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 20. februar 2014 opfordrede Kommissionen Retten til at afslå anmodningen om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse og bevisoptagelse.

- 26 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:
- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.
 - Den første anfægtede afgørelse annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 27 Sagsøgerne har i begæringen om tilpasningen af søgsmålet nedlagt følgende påstande:
- Der gives medhold i begæringen om tilpasning af søgsmålet.
 - Det tilpassede søgsmål antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
 - Den første og den anden anfægtede afgørelse annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 28 Kommissionen har i svarskriftet nedlagt følgende påstande:
- Sagen afvises.
 - Subsidiært frifindelse.
 - Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 29 Kommissionen har i duplikken nedlagt følgende påstande:
- Det fastslås, at sagen savner genstand, for så vidt som den tilsigter annullation af den første anfægtede afgørelse.
 - Sagen afvises, for så vidt som den tilsigter annullation af den anden anfægtede afgørelse, og subsidiært ligeledes, for så vidt som den tilsigter annullation af den første anfægtede afgørelse.
 - Subsidiært frifindelse.
 - Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Indledende bemærkninger

- 30 I medfør af procesreglementets artikel 113 kan Retten til enhver tid af egen drift efter at have hørt parterne afgøre, om sagen skal afvises, fordi ufravigelige procesforudsætninger ikke er opfyldt, eller fastslå, at sagen er blevet uden genstand, og at det er ufornuddent at træffe afgørelse.
- 31 I det foreliggende tilfælde har parterne allerede i deres skriftlige indlæg udtalt sig om, hvorvidt nærværende søgsmål kan antages til realitetsbehandling og navnlig om, hvorvidt sagsøgerne er umiddelbart berørt. Retten finder følgelig, at parterne er blevet hørt, at spørgsmålet er tilstrækkeligt belyst af sagens akter, og at det er ufornuddent at indlede mundtlige forhandlinger.

- 32 Kommissionen har, uden at den dog formelt har fremsat en formalitetsindsigelse i henhold til procesreglementets artikel 114, gjort gældende, at søgsmålet skal afvises. Nærmere bestemt er det dens opfattelse, at den anfægtede afgørelse ikke er en regelfastsættende retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger, at den ikke berører sagsøgerne umiddelbart og individuelt og ikke er udtryk for EU-institutionernes endelige holdning, at søgsmålet til prøvelse af den første anfægtede afgørelse er uden genstand, og at sagsøgerne ikke har søgsmålsinteresse i det foreliggende tilfælde.
- 33 Hvad angår sagsøgernes begæring af 11. december 2013 om tilpasning af deres påstande bemærkes, at eftersom spørgsmålet om, hvorvidt et søgsmål kan antages til realitetsbehandling, skal vurderes på tidspunktet for dets indgivelse, kan en sagsøger kun tillades at tilpasse sine påstande og anbringender på en måde, der inddrager nye retsakter under sagen, såfremt hans påstand af den oprindeligt anfægtede retsakt selv kunne antages til realitetsbehandling på tidspunktet for dets indgivelse (kendelse af 20.11.2012, Shahid Beheshti University mod Rådet, T-120/12, EU:T:2012:610, præmis 57).
- 34 Følgelig kan en tilpasning af påstanden til en påstand om annullation af den anden anfægtede afgørelse kun antages til realitetsbehandling, såfremt det fastslås, at søgsmålet, for så vidt som det vedrører annullation af den første anfægtede afgørelse, kan antages til realitetsbehandling. Der skal således foretages en undersøgelse af, om søgsmålet, for så vidt som det vedrører annullation af den første anfægtede afgørelse, kan antages til realitetsbehandling.
- 35 Det følger af artikel 263, stk. 4, TEUF, at »[e]nhver fysisk eller juridisk person på det grundlag, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan indbringe klage med henblik på prøvelse af retsakter, der er rettet til vedkommende, eller som berører denne umiddelbart og individuelt, samt af regelfastsættende retsakter, der berører vedkommende umiddelbart, og som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger«.
- 36 Hvad angår det andet tilfælde, der er omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, er betingelserne om at være umiddelbart og individuelt berørt af den retsakt, som påstås annulleret, kumulative (dom af 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet, C-583/11 P, Sml., EU:C:2013:625, præmis 76). Hvad angår det tredje tilfælde, der er omhandlet i samme artikel, er betingelserne om, at den pågældende skal være umiddelbart berørt af en regelfastsættende retsakt, der påstås annulleret, og at der ikke må foreligge gennemførelsesforanstaltninger, ligeledes kumulative.
- 37 Der skal således foretages en undersøgelse af den betingelse, der er nævnt i disse to i artikel 263, stk. 4, TEUF omhandlede tilfælde, nemlig om sagsøgerne, for så vidt som de ikke er adressater for den første anfægtede afgørelse, er umiddelbart berørt af denne sidstnævnte.

Afvisningspåstanden begrundet i manglende søgsmålskompetence som følge af, at sagsøgerne ikke er umiddelbart berørt

- 38 Sagsøgerne er af den opfattelse, at den første anfægtede afgørelse berører deres retsstilling umiddelbart, eftersom den udelukker antidumpingtold for omkring 70% af importen i Unionen af det omhandlede produkt afsendt fra Kina. Endvidere tillader den en fortsættelse af import af det pågældende produkt til et prisniveau, der hverken udelukker dumping eller skade. Dette udgør en trussel for sagsøgernes overlevelse på EU-markedet. Som producenter i EU af et tilsvarende produkt er sagsøgerne umiddelbart og individuelt berørt af den første anfægtede afgørelse. Nærmere bestemt deltog sagsøgerne aktivt i antidumping- og antisubsidieproceduren som berørte parter. De udgør de facto en begrænset og afgrænset gruppe og indtager en vigtig position på EU's marked, og godtagelsen af det omhandlede tilsagn krænker deres økonomiske og retlige interesser.
- 39 Kommissionen har gjort gældende, at godtagelsen af et tilsagn udelukkende berører de eksportører, der afgav et tilsagn, umiddelbart og ikke sagsøgerne.

- 40 Det skal konstateres, at i en sag, der anlægges af fysiske eller juridiske personer vedrørende det andet og det tredje tilfælde, der er omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF (generaladvokat Kokotts forslag til afgørelse i sagerne Telefónica mod Kommissionen (C-274/12 P, Sml., EU:C:2013:204, præmis 59) og Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet (C-583/11 P, Sml., EU:C:2013:21, præmis 69)) kræver betingelsen om at være individuelt berørt af den retsakt, som påstås annulleret, at to kumulative kriterier er opfyldt, nemlig for det første, at den retsakt, som sagsøgerne ønsker annulleret, umiddelbart skal have indvirkning på den pågældendes retsstilling, og for det andet, at denne retsakt ikke må overlade et skøn til adressaterne, der skal gennemføre den, men at gennemførelsen skal ske helt automatisk og udelukkende i medfør af EU-reglerne uden anvendelse af andre mellemkommende regler (jf. i denne retning kendelse af 24.9.2009, Município de Gondomar mod Kommissionen, C-501/08 P, EU:C:2009:580, præmis 25, og dom af 13.10.2011, Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen, C-463/10 P og C-475/10 P, Sml., EU:C:2011:656, præmis 66).
- 41 Hvad angår selskaber, der afgiver et tilsagn, er det i retspraksis fastslået, at afgørelser fra Kommissionen, der vedrører tilbagetrækning af godtagelsen af et tilsagn, og Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på den pågældende eksportørs import kunne være genstand for den berørte eksportørs søgsmål ved Unionens retsinstanser (jf. i denne retning dom Usha Martin mod Rådet og Kommissionen, C-552/10 P, Sml., EU:C:2012:736).
- 42 Domstolen har derimod fastslået, at en importør, der havde nedlagt påstand om annullation af de bestemmelser i en forordning, der vedrørte godtagelse af pristilsagn afgivet af en importør, ikke var omfattet umiddelbart og individuelt af disse bestemmelser (jf. i denne retning kendelse af 8.7.1987, Garely mod Kommissionen, 295/86, Sml., EU:C:1987:344, præmis 2, 13 og 14)
- 43 Endvidere er det blevet fastslået, at Kommissionens afslag på forslag til tilsagn ikke var en foranstaltning med bindende virkninger, der påvirkede interesserne hos et selskab, der ønskede at afgive et tilsagn, eftersom Kommissionen kunne ændre beslutningen eller Rådet kunne beslutte ikke at indføre en antidumpingtold. Et sådant afslag er en midlertidig foranstaltning, der har til formål at forberede den endelige beslutning, og er derfor ikke en retsakt, der kan anfægtes (dom af 14.3.1990, Gestetner Holdings mod Kommissionen og Rådet, C-156/87, Sml., EU:C:1990:116, præmis 8). De erhvervsdrivende kan imidlertid i forbindelse med et søgsmål, hvorunder de anfægter lovligheden af forordningen om indførelse af den endelige antidumpingtold, fremføre anbringenderne om, at deres tilsagn blev afvist ulovligt (dom af 14.3.1990, Nashua Corporation m.fl. mod Kommissionen og Rådet, C-133/87 og C-150/87, Sml., EU:C:1990:115, præmis 10).
- 44 Hvad angår tilsagnene som omhandlet i antidumpinggrundforordningen skal det bemærkes, at formålet med antidumpinggrundforordningens artikel 8 ifølge retspraksis er at sikre, at de skadelige virkninger af dumping, som Unionens industri har lidt, bringes til ophør, idet det præciseres, at formålet i det væsentlige bygger på eksportørens samarbejdsforpligtelse samt på kontrollen med den korrekte gennemførelse af det tilsagn, som sidstnævnte har afgivet (dom Usha Martin mod Rådet og Kommissionen, nævnt i præmis 41 ovenfor, EU:C:2012:736, præmis 36).
- 45 Det skal imidlertid bemærkes, at det ikke følger af dette formål, at erhvervsdrivende såsom sagsøgerne kan anlægge et annullationssøgsmål til prøvelse af en afgørelse om godtagelse af tilsagn i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 8, stk. 1, såsom i det foreliggende tilfælde den første anfægtede afgørelse.
- 46 Det bemærkes, at vedtagelsen af den første anfægtede afgørelse ikke ændrede sagsøgernes retsstilling. En undersøgelse af ordningen i henhold til antidumpinggrundforordningen fører til en konstatering af, at en afgørelse om godtagelse af et tilsagn, der vedtages i henhold til forordningens artikel 8, stk. 1, ikke har retsvirkninger, der kan indvirke umiddelbart på situationen for EU's producenter såsom sagsøgeren i det foreliggende tilfælde.

- 47 Ifølge den omhandlede bestemmelse, der vedrører tilsagn, kan Kommissionen i tilfælde af, at det er fastslået, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, godtage tilfredsstillende frivillige tilsagn fra en eksportør om at ændre sine priser for at undgå at udføre de pågældende varer til dumpingpriser, hvis den finder det godtgjort, at dumpingimportens skadelige virkninger bringes til ophør med dette tilsagn (dom Usha Martin mod Rådet og Kommissionen, nævnt i præmis 41 ovenfor, EU:C:2012:736, præmis 22).
- 48 Det følger imidlertid af ordningen i henhold til antidumpinggrundforordningen, at det ikke er som følge af vedtagelsen af afgørelsen om godtagelse af tilsagn, at den import, der er omfattet af disse tilsagn, er fritaget for antidumpingtold, eftersom fritagelsen følger af de bestemmelser, der vedtages af enten Kommissionen i den ændrede midlertidige antidumpingforordning eller af Rådet i den endelige antidumpingforordning til gennemførelse af de af Kommissionen godtagne tilsagn. En sådan forpligtelse hviler på Rådet i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 9, stk. 5, der bestemmer, at en forordning skal indføre en endelig antidumpingtold på import af en vare, for hvilken der er konstateret dumping og deraf følgende skade, med undtagelse af indførsel fra leverandører, der har afgivet pristilsagn, som i givet fald er blevet godtaget.
- 49 Det skal nemlig konstateres, at selv om der er vedtaget en afgørelse om godtagelse af et tilsagn, er den midlertidige eller endelige antidumpingtold i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 14, stk. 1, kun pålagt ved forordning, og denne bestemmelse fastsætter ligeledes, at medlemsstaternes opkrævning af tolden foretages i overensstemmelse med de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres, herunder de betingelser, der er fastsat til gennemførelse af de godtagne tilsagn.
- 50 Endvidere bestemmer antidumpinggrundforordningens artikel 8, stk. 6, vedrørende de tilfælde, hvor der tværtimod træffes en negativ afgørelse om dumping eller skade, at et tilsagn, der allerede er godtaget, automatisk bortfalder, undtagen i tilfælde, hvor en sådan afgørelse i vid udstrækning skyldes, at der foreligger et tilsagn. Denne bestemmelse overlader således institutionerne et skøn, såfremt et tilsagn fortsat gælder.
- 51 Antidumpinggrundforordningens artikel 8, stk. 1, andet punktum, bestemmer ganske vist, at når Kommissionen godtager et sådant tilsagn, og så længe de pågældende tilsagn gælder, finder en midlertidig told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 1, eller eventuelt en endelig told, der er indført af Rådet i henhold til artikel 9, stk. 4, efter omstændighederne ikke anvendelse på den relevante indførsel af den pågældende vare, som er fremstillet af de selskaber, der henvises til i Kommissionens afgørelse om godtagelse af tilsagn med efterfølgende ændringer. Det skal imidlertid bemærkes, at antidumpinggrundforordningens artikel 8, stk. 1, andet punktum, er rettet til Kommissionen og Rådet, og at den – for den periode, et tilsagn gælder – kræver, at der sker fritagelse for den antidumpingtold, der er vedtaget af enten Kommissionen i den midlertidige antidumpingforordning eller af Rådet i den endelige antidumpingforordning.
- 52 Det følger af disse betragtninger, at en afgørelse om godtagelse af et tilsagn, der vedtages i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 8, stk. 1, ikke har retsvirkninger, der kan indvirke umiddelbart på retsstillingen for producenterne i EU, såsom sagsøgerne i det foreliggende tilfælde.
- 53 Denne bedømmelse kan ikke drages i tvivl af de øvrige argumenter, som sagsøgerne har fremført.
- 54 Hvad for det første angår sagsøgernes argument om, at krænkelsen af deres retlige interesser følger af de anbringender, som blev fremsat under søgsmålet, bemærkes, at en generel henvisning til søgsmålsgrundene ikke er tilstrækkeligt til at forklare, hvorledes sagsøgerne kan være af den opfattelse, at den første anfægtede afgørelse på baggrund af den retspraksis, der er nævnt i præmis 40 ovenfor, har umiddelbar indvirkning på deres retsstilling, og at denne retsakt ikke overlader et skøn til de adressater, der skal gennemføre den, men at gennemførelsen skal ske helt automatisk og udelukkende i medfør af EU-retten uden anvendelse af andre mellemkommende regler. Såfremt

sagsøgerne i realiteten forsøger at påberåbe sig den omstændighed, at en domstolsbeskyttelse af deres påståede rettigheder kan begrunde, at de er umiddelbart berørt af den første anfægtede afgørelse, skal det konstateres, at selv om det følger af fast retspraksis, at borgerne skal have adgang til en effektiv domstolsbeskyttelse af de rettigheder, som tilkommer dem i medfør af EU's retsorden, kan retten til en sådan beskyttelse imidlertid ikke sætte spørgsmålstegn ved betingelserne i artikel 263, stk. 4, TEUF (jf. kendelse *Município de Gondomar mod Kommissionen*, nævnt i præmis 40 ovenfor, EU:C:2009:580, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).

- 55 I denne sammenhæng skal det bemærkes, at sagsøgerne i sagen har fremsat tre anbringender vedrørende realiteten, hvormed de anfægter den første anfægtede afgørelse. For det første er de af den opfattelse, at Kommissionen indgik en aftale med den kinesiske regering og CCCME, der handlede på vegne af en stor gruppe kinesiske eksporterende producenter, uden på passende og behørig vis at bekendtgøre de væsentligste oplysninger vedrørende det forhandlede tilsagn og uden at give mulighed for rettidigt og effektivt at afgive bemærkninger vedrørende dette tilsagn. For det andet er sagsøgerne af den opfattelse, at Kommissionen vilkårligt godtog mindstepriser, der er klart uegnede til at forhindre den skade, der er forvoldt på EU's producenter. For det tredje har sagsøgerne gjort gældende, at den første anfægtede afgørelse godtog og forstærkede en horisontal prisaftale.
- 56 Under alle omstændigheder har sagsøgerne for så vidt angår det første anbringende vedrørende de processuelle rettigheder i det væsentlige gjort gældende, at vedtagelsen af den første anfægtede afgørelse var i strid med deres ret til adgang til den ikke-fortrolige version af tilsagnet. Ifølge retspraksis indeholder den pågældende forordnings artikel 8, stk. 4, imidlertid ingen indikation – og så meget desto mere ingen forpligtelse – med hensyn til, på hvilket tidspunkt en kopi af pristilsagnet skal tilføjes de ikke-fortrolige sagsakter i sagen (dom af 25.10.2011, *CHEMK og KF mod Rådet*, T-190/08, Sml., EU:T:2011:618, præmis 85). Sagsøgerne er med urette af den opfattelse, at denne retspraksis ikke finder anvendelse i den foreliggende sag på grund af den kinesiske regerings påståede rolle under forhandlingerne om det omhandlede tilsagn.
- 57 Hvad angår det andet og det tredje anbringende har sagsøgerne begrænset sig til at anfægte berettigelsen af den anfægtede afgørelse.
- 58 Disse argumenter godtgør ikke i det foreliggende tilfælde, at den første anfægtede afgørelse har umiddelbar indvirkning på sagsøgernes retsstilling. I denne forbindelse skal det bemærkes, at det ikke er udelukket, at sagsøgerne ville kunne gøre de anbringender, som de påberåber sig, gældende i forbindelse med et annullationssøgsmål til prøvelse af den midlertidige eller endelige antidumpingforordning, for så vidt som de har søgsmålskompetence i en sådan sag.
- 59 For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at en direkte virkning af den første anfægtede afgørelse følger af den omstændighed, at den ikke forudsætter gennemførelsesforanstaltninger, og at den er umiddelbart anvendelig i samtlige medlemsstater.
- 60 Det bemærkes, at for så vidt angår de betingelser for at antage et søgsmål til realitetsbehandling, der er omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, er kriteriet om, at den anfægtede retsakt skal berøre sagsøgerne umiddelbart, og kriteriet om, at den ikke må forudsætte gennemførelsesforanstaltninger, særskilte kriterier. Det følger heraf, at den hævdede opfyldelse af et af disse kriterier i artikel 263, stk. 4, TEUF, ikke medfører opfyldelse af det andet.
- 61 Under alle omstændigheder er det allerede anført i præmis 48 ovenfor, at den fritagelse for antidumpingtold, som den import, der er omfattet af tilsagnene, nyder godt af, følger af de bestemmelser, der skal vedtages enten af Kommissionen i den ændrede midlertidige antidumpingforordning eller af Rådet i den endelige antidumpingforordning til gennemførelse af de omhandlede tilsagn. I det foreliggende tilfælde skete denne fritagelse således for så vidt angår anlæggelsen af nærværende søgsmål ved den midlertidige antidumpingforordning, som ændret ved forordning nr. 748/2013. Eftersom den første anfægtede afgørelse blev gennemført ved en anden

retsakt, der kunne være genstand for et søgsmål enten ved Unionens retsinstanser eller ved medlemsstaternes retsinstanser (jf. i denne retning kendelse af 21.1.2014, Bricmate mod Rådet, T-596/11, EU:T:2014:53, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis), omfattede denne følgelig gennemførelsesforanstaltninger.

- 62 Derfor og i modsætning til sagsøgernes tredje argument er et påstået tab af omsætning, der er forårsaget af importen af den omhandlede vare afsendt fra Kina, til priser, der er lavere end sagsøgerens priser, såfremt det antages, at dette tab forelå, ikke for så vidt angår sagsøgerne en følge af den første anfægtede afgørelse.
- 63 Eftersom sagsøgerne ikke er umiddelbart berørt af den første anfægtede afgørelse, og idet en af betingelserne i det andet tilfælde, der er omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, ikke er opfyldt, er det uforment at undersøge, om andre kriterier i det andet og det tredje tilfælde, som er omfattet af artikel 263, stk. 4, TEUF, er opfyldt.
- 64 Under alle omstændigheder skal det bemærkes, at den første anfægtede afgørelse ikke udgør en regelfastsættende retsakt som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF. Hvad angår sagsøgernes argument om, at den første anfægtede afgørelse er en regelfastsættende retsakt, fordi den udgør en ikke-lovgivningsmæssig retsakt, bemærkes, at det er korrekt, at begrebet en regelfastsættende retsakt som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF skal forstås således, at det omfatter enhver retsakt, der finder anvendelse generelt, bortset fra lovgivningsmæssige retsakter (kendelse af 4.6.2012, Eurofer mod Kommissionen, T-381/11, Sml., EU:T:2012:273, præmis 42, og af 7.3.2014, FESI mod Rådet, T-134/10, EU:T:2014:143, præmis 23). I det foreliggende tilfælde udgør den første anfægtede afgørelse ikke en lovgivningsmæssig retsakt, eftersom den ikke er vedtaget i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure eller den særlige lovgivningsprocedure i artikel 289, stk. 1-3, TEUF (jf. i denne retning dom af 25.10.2011, Microban International og Microban (Europe) mod Kommissionen, T-262/10, Sml., EU:T:2011:623, præmis 21, og kendelse FESI mod Rådet, EU:T:2014:143, præmis 25). Retsakten er imidlertid ikke en almengyldig retsakt, for så vidt som den ikke finder anvendelse på objektivt afgrænsede situationer og ikke har retsvirkninger over for generelt og abstrakt afgrænsede personkredse (jf. i denne retning kendelser Bricmate mod Rådet, nævnt i præmis 61 ovenfor, EU:T:2014:53, præmis 65, og FESI mod Rådet, EU:T:2014:143, præmis 24). Den første anfægtede afgørelse vedrører nemlig Kommissionens godtagelse af et konkret tilsagn og er kun rettet til de selskaber, der er opregnet i bilaget til afgørelsen, og hvis tilsagn Kommissionen godtog. Den udgør derfor ikke en regelfastsættende retsakt, hvilket ligeledes udelukker, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling i medfør af det tredje tilfælde, der er omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 65 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at søgsmålet på baggrund af det andet og det tredje tilfælde, der er omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, for så vidt som det tilsigter annullation af den første anfægtede afgørelse, skal afvises. Af denne grund skal begæringen om tilpasning af påstanden på baggrund af den retspraksis, der er nævnt i præmis 33 ovenfor, ligeledes afvises. Under disse omstændigheder er det ligeledes uforment at træffe afgørelse om anmodningen om, at der vedtages foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse og bevisoptagelse.

Sagens omkostninger

- 66 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgerne har tabt sagen, bør det pålægges dem at bære deres egne omkostninger og at betale Kommissionens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Femte Afdeling):

- 1) **Sagen afvises.**
- 2) **SolarWorld AG, Brandoni solare SpA, Global Sun Ltd, Silicio Solar, SAU og Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, betaler sagens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 14. januar 2015.

E. Coulon
Justitssekretær

A. Dittrich
Afdelingsformand